1

– Ajunge, m-am săturat! spuse Izzy Feldman.

Apoi scoase pistolul Jericho 941 calibrul nouă milimetri din tocul de la subsuoară și îl împușcă pe capul mafiei Dominic Scarlotti între ochi cu o nonșalanță atât de studiată, încât până și Anthony, „Micuțul Anthony" Bonica – care se aștepta la asta – sări și spuse:

– Sfinte Sisoe, nici măcar nu ai vrut să *vorbești* cu el mai întâi?

Anthony era brunet, din sudul Italiei, se apropia de patruzeci de ani, grăsuț, cu ochi stranii, cu unul dintre ei se uita puțin cruciș. Izzy auzise că era pe jumătate orb, însă asta nu părea să-i afecteze abilitatea de a înșela pe cineva.

Izzy își vârî pistolul înapoi în tocul de la umăr și îl privi pe Anthony ca și cum ar fi fost un idiot.

– Ce să vorbesc? Ai vorbit tu cât pentru amândoi.

Anthony avea o reputație de om sălbatic, căruia îi sărea repede mustarul, însă Izzy nu văzuse încă nimic care să-l impresioneze, doar că mafiotul era pe cât de „emotiv" spusese Saul Rubin că va fi.

Izzy îl domina pe Anthony Bonica, părul lui tuns periuță – o idee mai lung decât pe vremea când era înrolat în armata israeliană – și hainele de culoare închisă menite să aibă exact efectul pe care îl aveau asupra micuțului mafiot. Izzy era orfan, fiind

adoptat de șeful său, Saul Rubin. De atunci Izzy călătorise în toate colțurile lumii, trimis cu diferite treburi de Saul Rubin. Pentru a-și păstra anonimatul, folosea unul dintre cele cinci pașapoarte, în funcție de locul spre care se îndrepta, de ce avea de făcut și, cel mai important, de cel cu care avea de-a face.

În ultimii doisprezece ani consiliase trupele guvernului din Filipine care luptau cu fundamentaliștii islamici. Introdusese în Afghanistan transporturi de armament pentru facțiunile mujahedine aflate pe lista neagră a ISI, serviciul secret pakistanez. După Războiul din Golf, Saul Rubin găsise o modalitate să-l ajute pe Saddam Hussein să reziste în pofida sancțiunilor economice ale ONU, iar Izzy se deplasase la Bagdad pentru a supraveghea proiectul. După șase luni se întorsese în State și imediat – tot la ordinele lui Saul – vânduse CIA-ului informații strategice despre viabilitatea și progresele programului de înarmare chimică a lui Hussein. Apoi luase un taxi până la clădirea J. Edgar Hoover și revânduse aceleași informații FBI-ului, știind că cele două agenții nu-și vor confrunta niciodată datele. Izzy interogase luptători Hamas în închisorile din Ierusalim și îi învățase pe teroriștii palestinieni arta de a face bombe mici cât să încapă într-un pantof fără ca măcar vreuna dintre părți să știe despre rolul dublu pe care îl juca el.

Izzy făcea exact ce îi spunea Saul Rubin. De-a lungul anilor acțiunile sale aduseseră milioane în conturile lui Saul Rubin. La rândul său, Saul Rubin îl făcuse bogat și pe Izzy. Saul Rubin era un individ cu puține loialități, însă Izzy îi cunoștea trecutul lui Saul și aflase că devotamentul acestuia valora mai mult decât orice născocire a unei echipe de avocați iscusiți.

Saul Rubin era un bărbat în vârstă, pe când Izzy avea în jur de treizeci și cinci de ani și se purta cu mult devotament față de mentorul său. Se uita la televizor împreună cu el până noaptea târziu, îi hrănea câinele, veghea asupra gospodăriei sale și făcea

orice altceva dorea Saul – de la a-i șampona câinele până la a vârî un glonț în scăfârlia unui individ precum Dominic Scarlotti.

Izzy putea dezasambla orice armă fără să clipească, însă folosea un Jericho 941, pe de o parte, pentru puterea de foc a acestuia și, pe de alta, pentru că era fabricat în Israel. Considera că era un *fel* de legătură cu moștenirea lui, un tribut adus strămoșilor săi. Pentru Izzy Feldman era convenabil să rămână fidel lucrurilor simple, fie că era vorba de o armă veche sau de pantalonii săi negri, helanca neagră și jacheta tot neagră. Faptul că trata lucrurile simplu îi permitea lui Izzy să se gândească la altele, cum ar fi să-l împuște pe Dominic Scarlotti direct între ochi, astfel încât să nu mai fie nevoit să verifice dacă era mort sau să irosească alt glonț ca să-i curme suferința.

Uciderea lui Scarlotti fusese partea mai ușoară. Partea mai dificilă era să trateze cu succesorul acestuia, Micuțul Anthony Bonica. Izzy considera mafia o adunătură de cârpaci – defunctul Dominic Scarlotti mai puțin astfel decât majoritatea – escroci de doi bani care făceau trafic de droguri, scoteau femei la produs și mult prea adesea își trimiteau prietenii la închisoare pentru a-și salva propria piele.

Anthony Bonica afirmase că-i fusese aprobată lovitura împotriva șefului său de către Familiile din New York – de aceea îi angajase pe Saul și pe Izzy să o facă. Însă Saul nu-l trimisese pe Izzy să facă treaba asta pentru bani – cincizeci de mii de dolari. Cincizeci de mii erau un fleac. Saul își dăduse acordul pentru că Dominic Scarlotti prinsese de veste despre un proiect barosan în care era implicat. Următorul pas, Saul știa, ar fi fost ca Scarlotti să încerce să-l stoarcă de bani. Soluția era să-l elimine pe Scarlotti, însă problema pentru Saul și Izzy era că, dacă îi veneau de hac lui Scarlotti, riscau să stârnească un război cu Anthony.

Izzy și Saul discutaseră despre acest aspect în ziua în care Anthony apăruse la ușa lui Saul, cu doar două săptămâni în

urmă, cu un rânjet de mâncător de rahat pe față și cu o propunere nebunească pentru ei. Saul ascultase cu atenție, oftase, iar apoi se prefăcuse că încerca să se hotărască dacă voia sau nu să se implice.

Anthony îi spusese:

– Știi cum este cu băieții de acolo, din New York? Vor un executant fără legături cu Familiile.

Saul se prefăcuse că se mai gândește.

– Bănuiesc că l-aș putea trimite pe Izzy să facă treaba. Ca o favoare între prieteni. Saul făcuse o pauză și zâmbise încântat de trădarea lui Anthony, după care adăugase: Plus cei cincizeci de mii, normal.

Saul îi spusese lui Izzy că Anthony, un mafiot italian grăsuț cu respirația mirosind a usturoi, putea să le rezolve problemele. Izzy se întreba acum dacă Anthony îl va crede când îi va spune că adevăratul motiv pentru care căzuseră la înțelegere era că Saul Rubin socotea că Anthony n-avea pic de creier în comparație cu Dominic Scarlotti. Saul putea să-l lucreze pe Anthony Bonica și să joace solitaire în același timp, în vreme ce Scarlotti avusese mintea *și* tupeul de a-l strânge cu ușa pe Saul în legătură cu o tranzacție de douăsprezece milioane de dolari care era stabilită să aibă loc în cel mai volatil loc de pe pământ. Anthony? Izzy ar fi putut pune pariu că Micuțul Anthony nici măcar nu știa unde se afla Orientul Mijlociu.

Lovitura împotriva lui Scarlotti fusese aranjată în așa fel încât Micuțul Anthony să-l conducă pe Dominic Scarlotti la restaurantul în curs de renovare pe care îl deținea. Izzy urma să-i aștepte înăuntru. Așa că atunci când Micuțul Anthony și mâna lui dreaptă, Tommy Inzarella, intrară împreună cu Dominic Scarlotti pe ușă, Izzy acționă conform planului lui Anthony. Își făcu apariția de după ușa de la intrare și îi pusese țeava pistolului Jericho la tâmplă lui Tommy Inzarella cerându-le tuturor să-i arate dacă aveau arme și microfoane.

Micuțul Anthony rosti:

– Ce dracu'?

O spuse ca și cum ar fi fost șucărit și speriat în același timp. Apoi jucă teatru.

– Gata, *gata*, spuse el desfăcându-și cămașa și întorcându-se, apoi își trase pantalonii în jos lăsând să i se vadă niște boxeri din mătase roșie. Trase de elastic. Vrei să arunci o privire și aici jos, Izzy?

Izzy scutură din cap.

– Te cred pe cuvânt.

Apoi se întoarse și se uită la persoana pe care venise să o ucidă.

Dominic Scarlotti își descheie nasturii de la haină fără să i se ceară acest lucru. Bătrânul era calm. Izzy îl respectă pentru asta. Scarlotti își desfăcu încet cămașa și își lăsă pantalonii în vine fără să-și schimbe expresia feței. După ce se îmbrăcă la loc scoase calm o tabacheră aurie din buzunarul de la piept, luă o țigară, o bătu pe degetul mare, o aprinse cu o brichetă de aur și apoi spuse, arătând tabachera:

– Te deranjează dacă o păstrez sau ți-e frică să nu te omor în bătaie cu ea?

– Nu, servește-te, încuviință Izzy.

Scarlotti își aprinse țigara. Nu îi tremurau degetele. Bătrânul știa exact ce se va întâmpla. Știa că era ultima lui țigară.

Apoi Anthony flutură mâna prin fumul de armă și se deplasă lângă cadavru să-l atingă cu pantoful.

– Isuse Hristoase! Ai dracului jidani, vă doare în cur. Îl mătrășiți direct. Fără vorbe, doar *poc*.

Izzy se uită la Tommy Inzarella, un bărbat atletic, cu umeri lați care tocmai devenise adjunct – al doilea cel mai influent

mafiot din Philadelphia după Anthony. N-ai fi zis văzându-i fața. Nu exprima nimic.

Izzy se apropie de Anthony, ignorându-i vorbele.

– M-am ocupat de această primă etapă. Însă faza următoare îți aparține. Mă asculți, domnule Bonica?

– Mda, ascult. Dar nu sunt sigur că și aud bine, spuse Anthony.

– Șeful meu, domnul Saul Rubin, a fost dispus să vă facă această favoare, spuse Izzy.

– *Favoare?* Îi plătesc șefului tău cincizeci de bătrâne, iar tu spui că este o favoare?

– Tu ai venit la noi. Ai fi putut să-l pui pe unul dintre oamenii tăi să o facă. Ai avut vreun motiv pentru care nu ai făcut astfel?

– Nu-ți face griji, îți vei primi dracului banii.

– Mă tem că domnul Rubin va dori mai mult decât cincizeci de miare.

– Despre ce dracu' vorbești, cârnatule? Dacă te pui cu mine acum, Tommy de colo te va întinde pe podea lângă Dominic.

Fără să se deranjeze să se uite la Tommy, Izzy spuse:

– M-ai înțeles greșit, domnule Bonica. Saul Rubin și-a dat acordul pentru asta. Și s-a făcut. Terminat. Singurul lucru pe care a vrut să-l menționez este acesta: e important ca domnul Scarlotti aici de față să fie găsit.

– Găsit?

Micuțul Anthony se uită la Izzy, apoi la Tommy Inzarella și nu primi nici un răspuns.

– De ce?

Deși nu avea prea mare legătură cu adevăratul motiv, Izzy spuse:

– Domnul Rubin crede doar că ar fi mai bine pentru toți cei implicați, mai ales pentru tine, dacă domnul Scarlotti – cadavrul lui adică – va fi descoperit.

Anthony scutură din cap.

– La dracu' cu asta. Dispare.

Îi dădu încă un ghiont mortului cu pantoful său.

– Știi că a fost cât pe ce să nu îl aduc pe rahatul ăsta *aici?* Îmi spune – în timp ce conduceam pe lângă clădirea Primăriei – dintr-odată cârnatul îmi spune că trebuie să se oprească undeva. Anthony se uită către Tommy Inzarella. Spune-i, Tommy.

Pe Tommy părea că-l doare în cur.

– Dominic voia să și-o tragă.

Anthony dădu din cap.

– Așa este. Așa că să nu-mi spui mie să fac una sau alta cu cadavrul. Am înghițit deja mult rahat ca să-l conving pe bulangiu să urce dracu' în mașină. I-am spus: „Dominic, trebuie să vii să vezi lucrările de renovare. Să te asiguri că e ceea ce îți dorești", rosti Anthony arătând înspre un morman de gipscarton sprijinit de peretele depărtat. La care el să-mi spună la jumătatea drumului: „Tre' să mă opresc undeva". Se pare că are o bucățică la Sheraton în piața Rittenhouse. Avea ouăle umflate și voia să mă facă pe mine să aștept.

– Ai terminat, domnule Bonica?

Izzy nu era nervos pentru că – având în vedere mentalitatea individului – care era rostul?

– Domnul Rubin pur și simplu crede că ar fi mai puțin derutant dacă trupul neînsuflețit al domnului Scarlotti ar apărea peste, să zicem, câteva zile. Astfel nu ar mai exista prea multe speculații.

– Ascultă-mă. Despre ce dracu' vorbești? Dacă apare cadavrul lui Dominic, îmi pun în cap toată poliția din Philadelphia.

Izzy clătină din cap.

– Domnule Bonica, te rog. Inițial, planul a fost ca dumneata să fii în afara orașului. Am impresia că ai spus că vei pleca în Florida. Ei bine, nu ai făcut așa. În loc de asta, ai insistat să fii de față. Să vezi totul. Cu toate astea, amândoi știm că te bazezi pe un alibi, altfel nimic din toate acestea nu ar fi avut loc. Tot ce fac eu este să transmit niște informații de la angajatorul meu. El crede că trupul domnului Scarlotti ar trebui găsit peste o zi sau două. Astfel se evită confuzia care ar putea apărea dacă oamenii nu vor ști sigur că domnul Scarlotti a decedat. Înțelegi?

Anthony părea furios.

– Înțeleg că nu primesc ordine de la șeful tău. Să i-o trag și lui și ție. Și cu asta am terminat dracu' conversația. Arătă cu degetul către cadavru. O să pun *chestia* aia în portbagaj, mă duc în New Jersey și îl îngrop undeva în Pine Barrens. Tu? Tu ar trebui să-mi mulțumești că nu te pun pe tine să faci asta.

Izzy era hotărât să rămână politicos. Fusese angajat să facă o treabă și aproape o dusese la îndeplinire. Tot ce trebuia să mai facă era să se asigure că se respectau doleanțele lui Saul Rubin.

– Domnule Bonica, în alte circumstanțe, când sunt implicați alți oameni, acesta ar fi lucrul cel mai prudent de făcut. Să îngropi cadavrul astfel ca să nu ai grija că-l va găsi vreodată poliția. Dar nu cred că te-ai gândit suficient la situația aceasta.

Credea de altfel că Anthony nu gândește suficient în nici o privință, dar nu aveau toată noaptea la dispoziție să discute despre asta.

Anthony râse zgomotos.

– De ce dracu' vorbești așa?

Izzy realiză că ar prefera să aibă de-a face cu foști KGB-iști, cu membri ai poliției secrete saudite sau chiar cu deținuți politici din închisoarea de maximă siguranță de pe Malul de Vest. Cel puțin cei care conduceau acele locuri ori cei care ajungeau

acolo aveau imaginație. Se întreba cât ar rezista Micuțul Anthony într-un loc ca acelea.

Inspiră adânc să se calmeze și spuse:

– Pardon?

Anthony se întoarse către Tommy:

– Hei, ai auzit vreodată pe cineva în afară de găozarii de la televizor vorbind așa?

Tommy ridică din umeri.

Anthony îi spuse lui Izzy:

– *Astfel.* „Pardon." Ai făcut dracu' vreo școală privată sau ce?

Izzy se imagină scoțându-și din nou pistolul Jericho și trimițându-l pe Anthony pe podea alături de răposatul său șef. Știa că Saul ar fi dezamăgit, așa că nu putea să o facă. În loc de asta spuse:

– Ce ar fi să păstrăm conversația strict legată de ceea ce este relevant pentru situația noastră?

– Te pui cu mine?

– Absolut deloc, domnule Bonica. Izzy se simți nevoit să-și rețină un oftat. Vreau doar să te gândești la acest lucru: dacă domnul Scarlotti dispare pur și simplu, atunci ce va spune lumea? Nu vor ști dacă e în vacanță sau altundeva. Poate că își petrece timpul în acea casă minunată pe care o are pe faleză, în New Jersey, și iese noaptea să joace în cazinourile din Atlantic City. Nu se va ști cine deține controlul.

– Mă voi *asigura* eu că se știe cine e noul șef.

– Anthony, are dreptate, spuse Tommy Inzarella.

Anthony se întoarse și îl fulgeră cu privirea.

– Să nu te pună dracu'...

Izzy îl întrerupse:

– Dacă oamenii nu sunt absolut siguri ce s-a întâmplat cu Scarlotti, întreabă-te un lucru: cum vei convinge pe toată lumea că tu ești noul cap al familiei? Încearcă să înțelegi, ei nu își vor